

1. An loco generalis præfationis in totum Decalogum fungantur, vel ad primum præceptum solum pertineant? Respon. Hac de re nemini lis est movenda, quia utraque orthodoxiæ analogæ. 2. An æquè ad Christianos spectent ac ad Judæos? Respon. Duplex est liberatio: una *corporis*, altera *animæ*. Prior ad Judæos tantum spectat: Posterior, quæ per illam significatur, ad omnes qui ex spirituali peccatorum servitute & Diaboli tyrannide per Christum sunt liberari.

Calvin. in
Inst. lib. 2.
c. 8. §. 13.
Perkins. in
Catech. in
expl. Deca.
præc. 1.

1. Cor. 10. v.
1.

10 Communia V. & N. T. præceptum propriè continent, & sunt hæc, *Non habebis Deos alienos in conspectu meo*. Sensus est: Religiosum fidei & spei cultum soli Deo tribuendum, nec ad creaturam vel minimam ejus particulam transferendam.

11 Vulgo hîc quæritur, quomodo phrasîs Hebraica *על פני* reddenda, & quare addita? Respon. Reddenda non *contra*, non *supra*: sed *coram* faciebus meis, hoc est, *Me*. 2. Addita, ut eò studiosiùs fugiamus idololatriam, etiam occultã. Divino enim cõspectui etiã occulta sunt exposita.

12 Hæc de objecto cultus divini ex præcepto primo: Modus Deum colendi describitur præcepto secundo. In quo consideranda duo. 1. Mandatum. 2. Sanctio mandati.

13 Man-